

عنوان مقاله:

آسیب شناسی سکوت سازمانی

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا کاظمی - دانشجوی دکتری مدیریت بازاریابی دانشگاه الزهرا، تهران

محمدعلی بابایی زکیلی - عضو هیئت علمی گروه مدیریت دانشگاه الزهرا، تهران

خلاصه مقاله:

در دنیای پرتلاطم امروزی که رقابت بسیار زیادی بین جوامع مختلف در راستای دستیابی به جدیدترین متدهای فن آوری و استفاده از باصرفه ترین منابع و مجرب ترین نیروهای انسانی وجود دارد، منابع انسانی و بلاخص افراد خلاق، نوآور، کارآفرین و صاحبان اندیشه های نو به مثابه باارزش ترین سرمایه های سازمانی هستند. ساختار سازمانها با تغییراتی روبه رو بوده است که بدین ترتیب سازمانها با تهدیدهایی مواجه میشوند. از جمله از این آسیبهای اجتماعی میتوان به سکوت منابع انسانی در سازمانها اشاره نمود. در نتیجه منابع انسانی که موتور مولد دانش سازمانی هستند از کار خواهد ایستاد سکوت کارمندان مانع توسعه پایدار سازمانی میشود و میتواند آسیب هایی را برای ذینفعان داخلی و خارجی پنهان کند. رویکردهای ایجاد شده برای غلبه بر سکوت در سازمانها این فرض را دارند که کارمندان بر اساس جزئیات دقیق در مورد اثربخشی و ریسکهایی که با صدا دارند، از نظرات خود دریغ میکنند. نکته حائز اهمیت همان انگیزه های مختلف کارکنان است که باعث ایجاد سکوت آنها خواهد شد و این امر بازدارنده اطلاعات، نظرات و عقاید خود و امتناع ورزیدن آنها از بیان نقاط ضعف موجود در سازمان میباشد در این مقاله ضمن شناسایی مفهوم سکوت سازمانی و دلایل مختلف آن، به آسیب شناسی این موضوع پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

سکوت سازمان، سکوت تدافعی، سکوت مطیع، سکوت نوع دوستانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1202946>

